

Min stemme

Pia Tafdrup

1 Min stemme i radioen, genkendt af min kat
i en sværm af andre stemmer, katten
sprang omkring, når den hørte mig
i højttalerne, hvor fine vibrationer
5 synliggjorde lyden,
mens jeg befandt mig tavs
i et andet hjørne af værelset.

Min stemme adskiller sig fra alle andres,
er alene *min*,
10 skønt beslægtet
med medlemmer i familien.

Jeg kan lægge stemmen i min mors toneleje,
når jeg ringer hende op,
spejle hende,
15 min mors stemme kender jeg bedre
end nogen anden, måske drømte jeg om den,
før jeg blev født,

også lyden af min søsters stemme minder
om min mors,
20 men min mor hører
uden skygge af tvivl, om stemmen
tilhører min søster eller mig.

Med sin stemme modtager min mor mig,
når jeg besøger hende,
25 tager jeg telefonen i hendes hus,
tror andre, de får fat på min mor,
hører knap forskel på mor og datter.

Min stemme har forskellige farvestrøg
alt efter sindsstemning,
30 ligegyldigt om jeg forsikrer,
jeg har det godt,
røber stemmen, hvis jeg har det elendigt,
stemme og *stemning* er forbundet på dansk.

Min stemme skælder ud, når der er god grund,
35 råber op, sætter i et skrig af rædsel,
den beroliger nogle,
sårer andre,

kan tilmed gøre dem vrede,
men min stemme er også blid, trøstende,
40 undertiden kærlig,

jeg kan nu og da røre ved et andet menneske
alene med min stemme,
kæle for det med mine lyde.

Min stemme kan efterligne andre,
45 karikere, parodiere, men foretrækker
at være helt sig selv.

Jeg opfatter den mest af alt som et instrument,
den har lært mine sønner at tale,
har a-r-t-i-k-u-l-e-r-e-t,
50 så ordene hang i luften,
lige til at gribe:
„lys”, „mu-sik”, „ros-ma-rin”, „ek-si-stens”,
mine sønner taler og taler,
indøver ord med næste generation,
55 så den kan bære nye ønsker frem.

Min stemme kan undertrykkes,
så den overdøves af andre stemmer, ikke
får ørenlyd i rummet eller ikke
slipper ud af struben,
60 men den kan også hente styrke fra maven,
sætte sig eftertrykkeligt igennem.

Den kan være dynamisk,
eller blive hæs og træt
og kun hviskes frem,

65 ligesom man kan være lysfølsom,
er stemmen sensibel over for støj,
jeg kan tabe stemmen
og dermed en del af min identitet,
af overfølsomhed forsøger min stemme
70 dog sjældent at overgå støjen omkring mig.

Stemmen har sin egen signatur, dens klang
er skjult forbundet med sjælen,
det er muligt at genkalde sig
min stemme, dét,
75 der er *mit* særpræg, men
også at glemme den igen midt i vrirten af andre.